

1
MARIANUS AGARDVS
siculus Joanni Francisco De Ju
dicibus Fregellano .S. cccc

Proverbiorum libellum: quæ Vir opti
mus & Doctor Illustrissimus Raymundus
Ous lullus: olim romæ edidit: ad re
novis formis excusum mittimus huic
magnificus Joannes Baro Virigque
num præceptor eruditissimus iterum
exprimi fecit curavit: Qui maxima
in autorem pietate ac e' omnibus
animi donibus cumulativissimè pecuniis
erogare n' dubitavit: ne libellus huic
aureus: bracteatus quæ erant huius
dendaturis sunt profecto in hoc sc
196

Est ad usum Dⁿⁱ Josephi Gili
prædicti.

acerum: fides magna: argumenta for-
tia: exempla rebus n. miris apta & pro-
pria. Cui tu quoque libro acris didici
vix tantum: sed meritissimo tribuere. Ser-
ipit vir ille divinus tot mille volu-
mina: quibus omnes liberales artes: ac
machiales curissime amaranit: nihil
que proteris intentans religit. Id. o cecus
hominis mentes: o peiora cecus. No. veret.
vitiligantes quam arte hanc celitus
demum conitij inuictari ducentque
notus divio numine astatu. In. done
sed invidia ducti maledictij ingere
qui si quincilianum preceptum n. miris
fratilis quod eleganter prelatu. Drex
Vaxoni in deumo institutionu. sca-
to

2
coniciantur. Dicones: modeste et circumspecte
in iudicio de tanis viris percontantur
et ne (quod) plerique audire damnet
quod non intelligunt: lingua huius periti
viri caribata hinc. Quibus quanto
sic fidei adhibenda vel ha sit arguta
et ea quae nec cognita sunt nec fortasse in
homo uno poterit adipisci: vituperata
de sunt auri: nec mirum et canes igno-
ra ad latrant. Qui si pedem conferret
ad veritatis veritatem id est ad diuinam
hanc autem doctrinam vellunt: non loqui: sed
balbutire viderent perpendant: quero
: tuerentur: ac examinent. Viri huius
mundi scripta varissimum ista: et im-
proba: et indocta: et quae improbanda

Videbuntur perficere dignum. Nō sunt (mihi
Credo) a vestibulo: ac a limine: salu-
tandas: id introspiciendas: inque pene-
tralia auerendas. Sed tota viri ora
ditissime: inuēdo ad huius diuinitate: cum
in meū sit in aliquē (et cū adagio)
e plautus dicere: aliquid de ex poma
cho profecti id summorumque orum
re fuit necne. Ceterū. et ad me re-
cedo libellum hunc phorismis mendis
per caligraphos olim corruptis fertina-
rim calamo correxi: Venetique
fuit excursoribus transmissis inprimis
Cedit: quibus in manu fuit. Delicij an
aperitij notandis sit ad te Venia
Cui nō potuit tunc dedicari g' tibi

3
Iste eruditissimo optimo: ac int' opti-
mo eruditissimo nostroque cōreutaneo
tua igit' interest paternit' surri-
re: Divinū que op' ab omni Calūnia
vindicare. Vale atqueque ceteranel
ad nostrū de virtut' literisque bonis
meritū meo nōe valere iube te
anno vii. cal. maij. Mccccxii

Illuminati Doctoris R.
aymundi Lulli. Qu' op'
sancti afflatu omnes artes omnium
que scientiā ē adepto proverbio
vū Liber

Cum proverbis sit farij propositio: qd
in se magna conet scientiā. Po. c. l. c.

1
magnam Sciā et cōmplexiōē p̄pro
verbia signare volumus et attendere
sequendo doctrinā sabulę generalē
et plura volumus facere p̄verbia: aut
p̄ ipsa magnam dem. doctrinā liber
iste valde utilis ē ad cognoscendū et
comandū deū: se ipm et suū primū
et ostendit vias salutis; et earū acū
gentiū. docet etiā cognoscere virtutes
mōrales et vicia: et ē mātā utilis
p̄predicandū allegandū in p̄dicatione
p̄verbia huius libri: et idē ē de disposi
tione. Et liber iste ē dispositus p̄ p̄ver
bia et p̄verbiū dispositū: ut leviter
habeatur: et accedat. id Circo. liber iste
dispositus ē: ut leviter recitendo: intelli
ge

convertunt. Nomen Dei: qd homo nomi-
nat e similitudo sui nominis. Nomen qd
e Deo: n e creaturas: id nomen Dei qd ho-
mines noiant: e creatura: Qui dicit cre-
ator noiat Deu. et creator n e creatu-
ra. Qui dicit sumus bonus Deu noiat
et sumus bonus n e nisi Unus: et sumus
bonus qd dico dicunt: e creatura: qd
dicit ens: qd n indiget aliquo: Deu noiat
: Qui noiat eternitate: et infinitate Deu
noiat. Qui noiat infirmitate et eternare
Deu noiat. si n esset alia voluntas
nisi voluntas Dei: q voluntate dicitur
noiat Deu: nomen Dei n e variable
qd Iudei: christiani: et saraceni
ipm variat p varias voces et vocabula

Ita deū nominamus dicendo etnum
 vel simile: sicut fīo, ferrū: qđo max
 tellū nominat: aut claud: qui ē de ferro
 . Inde nomen de nōre ē deū de Deo
 . In deo filius accipit nomen Patris
 in quantum ē filius et deū sp̄s s̄c̄i nō
 men accipit a patre et filio: in
 sp̄m Unitatē ē personē et deū: Quia
 in ora Cris nominat patrem et filium
 et sp̄s s̄c̄i s̄c̄i cor deū nominat. Pater ē
 deū: filius ē deū: et sp̄s s̄c̄i ē deū quia
 nō hnt nisi unam essentiam: unā natū
 : unā bonitatē. infinitatē: p̄ternitatē
 : et eternitatē. nō sunt nisi unus deus
 In deo ē propriū nōmē: et cō propriū
 id cōspicit personā et cō cōspicit esse

nate et divinis bonis: et actibus ca-
vi indeo: q bonitate noiat bonu noiat
et qui noiat bonu: noiat bonitate: et
q noiat bonificare: noiat bonificare.
et bonificabile. et bonificatu: Virine
cones hnt propria nra p producti-
one divinaru promaru distinctaru
et hnt nomen comune p omnia nra

Quod Deus sit de necessi-

tate ca. ii

Deu ee e nrm: et sit summu bonu
si sumu bonu n e sua absontia e su-
mu malu: id sumu malu n pot ee
qm si nec oe bonu destruxisset. e vnu
sumu bonu tunc modo q plura sumu

bonum eē n̄ p̄m̄ant. Unū sumū bonum
 n̄ p̄t eē supra aliud sumū: qm̄ eēt
 sumū et n̄ sumū. Summū bonū eēt
 .qui ē v̄m̄g di bono. Ene infū ē v̄m̄ū
 : qd̄i n̄ omet: de eē omet finitū: et nobili
 q̄ omet: q̄o plus omet finitū. si eē infū
 n̄ ē: de eē q̄o nūq̄ tū de ontitate
 et eē nobiliq̄ remotiq̄ ab infinito q̄ illū
 eē q̄ plus tū de ontitate: et eē p̄m̄
 nobiliq̄ omet: q̄ ene magnū: q̄ remotiq̄
 ē: ab hoc p̄n̄ ē: et quanto nūq̄ ē m̄
 lig concordat cū eē. Parvū eē p̄m̄tione
 n̄ p̄t q̄ magnū et de hoc exp̄m̄tione
 p̄m̄tione: ē q̄ de q̄ eē infū: qm̄ eē
 infū q̄o plus tū de ontitate p̄m̄tione
 q̄m̄ ē eē infinito: q̄ illū eē p̄m̄

ming fit de omnia. Oportet eē unū
eē infim: et n̄ plura: q̄ si plura essent
Unum esset finitū in alio: et n̄ esset in
fū: Ete eternū ē finitū: qm: si n̄ esset
oē: p̄ esset: esset principiatū: et l. eē
se ignitū principiatū: qd̄ impossibile
Nemū ē q̄ n̄ sit nisi una eternitas
que ē de q̄ si essent plures ita se
queret incoōny: sicut si essent plura
summa bona: et plura infinita. Potē
q̄ infinita ē de necessitate qm: si n̄
esset sumū bonū eē n̄ potēt: nec eē
infinitū: neque eternitas: et q̄ s̄
potēt eē: et illa potēt. p̄ q̄ n̄
et potēt eē ē infinita: de q̄ ē
infinita potēt: que infinite p̄t:

qd si infinitum non ponatur infinitum
 in extendendo: et finis in abgendo et
 sequendo: qd in una et eade materia
 conueniant finis et infinitum: qd
 impossibile in summa bonitate non est
 summa bonitas supra alium: nec in ex-
 mitate unum esse supra alium: nec in
 infinita potentia una potentia supra
 aliam et ideo unum esse non est supra alium
 et eodem modo ita patet ponere finem: sicut
 per unum motum: deus est summus finis: et
 summus finis non potest esse si per ignem et ex ip-
 so: et in igne non vegetum summum esse. Quia
 summum per finem est esse perfectum et per finem
 in quo est infusum: est summum perfectum
 summus finis ad orientem non potest

Quoniam si ovisq. oves: sumus bo-
nus si oves nec infq. alio infiniti ee
et potentia infinite Probamus Quid
ee de necessitate: qui e e sumus ee
et finis cuius nomen sit benevolentia
amor

De essentia Dei ca. iii.
Deitas e oia dei: et deitas et deus con-
vertuntur: unq. deus n. potest ee: si deitas infi-
nitas: et eternitas n. converterent. multo
melius se fit deus ad deitatem p. deita-
tem q. ad creaturam p. potentiam. Ita bene-
stat in deitate deitare sicut in amo-
re amare natura. Si in deo Deitas
et natura n. converterent: deus sua

Propia nomen. Multo melius est Deus
 Deitate quam homo per humanitatem. Multo
 melius est Deus de Deo per deitatem quam de
 homine per humanitatem. Nemo cognitionem
 Deitatis habet per se sine diffinitione: qui
 Deitatem incognoscit. Deum non cognoscitur
 si Deitas non haberet in se ipsa deifica
 ac divinae personae haberet in se ipsa
 bonitatem: magnitudinem: eternitatem: et
 omnes alias suas rationes rationum. Ita
 esset plures dii: si essent plures Deitates
 sicut sunt plures homines: scilicet sicut plures
 humanitates. Ita sufficit Deitas una
 bonitas: sicut una eternitas: et una
 infinitas multo melius nascitur Deus
 de Deo in Deitate quam de homine de femina

in Humanitate quia deus pater de
sua deitate generat unum filium deum
: et filius natus in deitate remanet
deus indistinctus. Ita e impossibile
q. distinctio plures multipliciter deitates
sint plures infinitates. Ita sufficit
Una deitas pluribus personis p. produ
ctione sive una eternitas. In deo
p. duratione: qui bene deitate intelli
getur q. aliud oportere igno am
are: n. potest deitate amare: qui
in illa deitate deitate. Ita he
Omnis p. patrem Deitate: sicut
Pater p. filium p. generare. Ita
convertit. deus ad deitate: sicut
cum generare et p. p. p.

De Unitate Dei ca. iiii

In Deo ita se habet Unitas et Univer-
 :sunt in se et intelligere. Nulla Uni-
 tas absque Univer: potest esse infinita
 Quia Unitas Dei est infinita: Una
 et non plures ita est unus Deus prout
 est: sicut in se per infinitatem. Si de
 Unitate unus alius non Univer: esset
 Unitas orion. Magnitudo et nobi-
 litas unitatis est: quod in se ignis et de
 se ignis habet Univer: unibile et
 Univer: Plus propter unum de sua Univer-
 re: quod de aliena. Absque distinc-
 tione Unig et alterius unus aliud corpo-
 rale in propter: quoniam Unitas Dei est
 infinita

sufficit in Deo una bonitas: una
infinitas: una eternitas: una natura.
una essentia. Voluntas: cui non suffi-
cit unus Deus: deficiunt omnia. Illa
voluntas plures Deos: que
plures res diligit plus quam Deum
: si essent plures dei infinita uni-
tatis non esset. Unitate Dei est quod
liber creatura una: quia unitas
Dei est simplicitas. ex ignante
quod aliqua compositio. Vari-
etas unitatis est propter unionem. Uni-
tatis est unum. Unitas est essentia uni-
us: et plurius: si ex ipsa sint.
Unitas: que necessitate habet de re-
bus: que sunt extra se: non est plena

Si Unū ve Unū n̄ daret n̄ esset li
 beralitas ex eā Unionij. Unitas
 : que implet omnes Unitates: e balde
 amabilij: quia deq̄ e (ing. nullū
 ens appetit n̄ eē unū

De Pluralitate Dei vel Trinitate Dei. cā. v.

Ira e pluralitas divina cā creatur
 pluralitati: sicut una Unitas e cau
 sa creatur Unitati: si deq̄ intra se
 productione n̄ fieret: imō extraⁱⁿ cre
 aturij fieri n̄ posset. Et q̄d̄ dīa pro
 ductione infinita: infiniti actus
 divinaris nonū eē n̄ promunt:

01
si in deo n̄ esset pluralitas: in
ipso n̄ poneret̄ esse domus amicitiae
amici: et amati. Divina potentia
esset parva: si de divina bonitate
et producere n̄ poneret̄ divinum bo
nificatū: et de diā magnitudine
divinū magnificatū: et de omni
igno divinus bonificatū. Sapia
Dei gratia sciret: si nesciret infi
mitate amī ex alio: et in avaritate
similit̄: et ita de oībus rebus suis
Quod esset divinus amor. si in se
n̄ foret eternū amare: ama
bile: et amare. Quia voluntas esset
avara: si in se tm̄ diligere et tri
mitate amī: et amati: et amare

Et n̄ diligeret igitur in bonitate boni-
 ficanti: bonificabili: et bonificare
 (Pondus in bonitate) sufficit utriusque
 amanti: amati: et amare: sufficit
 eret in igitur quaternitas. Divina
 bonitas plena si eret abique amate
 amato: et amore. si in diva volu-
 nte n̄ eret distinctio unius et alte-
 rius: sapientia scire n̄ posset in volun-
 te eternam naturam amicum et amati
 abique distinctione in diva volun-
 te n̄ posset esse concordantiam: et equali-
 tatem inter amicum: et amatum si in
 voluntate n̄ e distinctio amanti
 et amati: ex suo amore n̄ red-
 duntur eterni: nec in se in nullo modo

11
pot est ita magna equalitas unius
et alterius, et unius huius: sicut in
novo terminario. In terminario novo
patet quod magis est perfectus generalis
aliis duobus: quia perfectus est de provinciis
prioris: principabili et prioris.
In eternitate prioris et prioris
non convertitur. De necessitate ut
in eternitate prioris est prioris
prioris et prioris. Nullus enim
est magis generalis quod est
de prioris: ob hoc et aliter. si in di
vino omnia et hanc non esset magis
terminarius prioris prioris: nul
la prioris prioris prioris in re
ipsa abingeret: nec in omnia

Pater converti solum modo in nunc
 cernario per eum primum perfectum
 de persona priante et non priata
 : et de persona priata a priante
 et de persona priata et non priante
 in hullo modo per eum velor
 magna ea sententia: et tunc nobilij
 sicut in nunc cernario

De Deo Patre ca. vi.

Quia Deus intelligitur: et tunc per de
 se ipso: sicut ipse est Deus. Pater Dei
 filij: et si ita non esset: intelligeret
 orationem in sua personam. im-
 possibile est: quoniam paternitas sit aliud

quoniam si esset Pater natus in hoc
et per paternitatem esset primus filius
unde: et deus: sit primus: facit se
patrem filij: magis proprie est deus
pater dei et non pater hominis: quo
modo homo habet filium de se ipso vel
alio: quod femina, de deo filium
habet de se ipso eandem modo. Sed
per quoniam deo oportet unam personam
esse patrem: et alium filium: et
ita unam personam et aliam sit
concordantia perfectio: quoniam nul
la concordantia potest esse major
secundum naturam: quam illa: quae est plurimum
et qui unus sit ex alio: Nulla igitur
propinquitas: nec similitudo alij: sive

filij qui nascit de patre: Ali-
 tro melius compertit deo q. sic later.
 p. natu q. p. creatione: si in deo n.
 esset genero: n. haberet deo: cu. quo com-
 oq. esset a corruptione. Aliud p. p. deo
 p. e. magis integ: oportet e. in reigmo
 : q. oportet e. in deo p. ante intus p. huius
 filium: q. totu de vero patre nascit. si
 in dia. nata n. sit lat.: nulla dia.
 ro: aut dignitas e. prima p. paternitas
 Qui e. eternus pater: et infinitus n. indi-
 get aliquo: si deo n. esset pater: n. pater
 e. pater omnium: cuius e. lat.: n. q. d.
 ignis dat p. generatione filio suo. mu-
 lo magis instabilis e. e. pater. mag.
 filij infiniti q. d. omniu. finituum

Si Deus non esset Pater: non esset filius Dei
: nec esset in quo esset deus eternus: et
infinitus. Quia Pater unus filius
de infinitate: et filius manet in infini-
tate. Pater est maior quam filius. Quia
Pater suus filius generat de eternitate
: et filius manet in eternitate. Pater non
^{est} ~~potest~~ ^{ante} ~~maior~~ quam filius: quia filius est
de eodem essentia et natura Patris non ponit
esse diminuti in pluribus essentis et natura
quod filius nascitur de patre et in ta-
te per infinitatem. Pater non potest esse
in uno loco: in quo non sit filius: quia
filius est de eadem sapientia Patris. Pater et
filius non habent nisi unum intellectum
Quia filius est de eadem bonitate Patris

Bonitas Patris et filij e una et
 n̄ plures. Si p̄r n̄ amaret n̄ suū
 filiū: sicut semet ip̄m. filij n̄ esset
 filij de tota voluntate Patris esset
 finis: et n̄ esset de tota infinitate
 Patris

De Deo filio Ca. vii

Quia filius e de vero Patre. e de bo
 nitate Patris. Quoniam filij e de eo
 et bonitate Patris: e ita long sicut
 Pat̄. filij e ut pat̄ sit: et Pat̄ e ut fi
 lij sit. Id̄circo finis amboū e long
 et n̄ plures: Quia finis Patris et fi
 lij long e: et n̄ plures n̄ p̄t̄ ee in
 Deo

nij. Vng. Pater et Vng. filius. Si filius
dei poteret esse pater: vng. finis filij
sufficere non posset vni fini Patris. Quia
sic: et in eternitate vna paternitas
non posset esse ante aliam. Idcirco filius
in eternitate non potest esse Pater. Finis
finitate plures filij infiniti esse non
possunt. filius a patre dicitur et per
generationem: et per eandem est vng. vna
res: quia est de tota essentia Patris: quia
filius est de tota essentia Patris. potest esse
pater creaturam per generationem. filius
dispositus fuit: qui incarnaretur et
non pater: quia filiatione cum creatu-
ris assimilatur. si non esset deus filius:
nulla creatura filia dei poteret esse

Si peccatū erat creatura erat simi
 li filio dei: quia peccatū ē contra
 creaturā: ē magis filio dei dīxatū
 q̄ patri quia filius ē magis similis cre
 aturæ q̄ patri: ē magis contrariū pe
 ccato q̄ patri. Quia filius ē magis dīxatū
 vī peccato q̄ patri: ē incarnatū dīxatū
 peccatū Quia filius hēt similitudinē
 ad creaturā in filiatione: non oī
 creaturæ vōtē illī similitudinē. tūc
 modī sunt creaturæ filii videlicet
 p̄ occasionē: p̄ similitudinē et p̄
 recreationē. Si nō erat deus filius deus
 creatura hēre nō pōtēt similitudinē
 p̄fectū dei. Nullū tantū curat de peccat
 ore: sicut filius dei: homo qui p̄fecto

21
Sed filius diligit quā filius Dei ē
magis contrarius Deo p. filium quā
p. patrem. Per spiritum sanctum

De Deo spiritu S. ca viii

Oportet quod amor: qui hinc Pater
et filius. si certa persona: ut in Deo
nō sit auidens. Generare in Deo
nō ē nobilior q. amare: q. hinc Pater
et filius. Ita oportet personā sequi
p. amare sicut p. generare. Argue 3^a
persona supflua esset in bonitate
nitueretur et in voluntate amare. si
Pater om. patrem amare nō poter: sicut
Pater ignis generare p. si nō esset 3^a.
persona

Naturalis dicitur Patris filius proinde
 ac qua ignis amare. Ita proprius est filius
 Patrem amare: sicut ignis intelligere
 Ita proprius considerat pater hoc quod amat
 sicut hoc: proprius. Tamen videri potest
 et in amare: sicut in igne: si filius ovis
 et in amando patrem: et ovis
 in intelligendo ignem. 2da perfectione. Ita
 et nemo episcopus de duobus: sicut navi de
 uno. In deo incipit navi in uno de uno
 et est perfectus seu completus in uno de duobus
 Ita perfectus spiritus sanctus: quia in ignem
 mergi personarum officium: sicut pater et
 filius: quia in ignem faciunt. Adde nobis
 et spiritus sanctus per duas rationes: sicut
 per duas actiones: et filius per unum

actione et p una ratione. Quilibet
vinariū bonū ē pater p patrē infilio
et ē p filiū mediū et ē qui ē et finis
p unū sūū. Illud p qd pūit sūū
pnam n producit ē ut appetit cui
libet pone et unū fiat in illo p
nē et quietē. 3^a pona ē ppter ho
mī sūū qd ē una corruptio amoris
qui exire de duobus. qd pater et filius
se finit p amorē ad unū finem
: ē ille finis pūit sūū sicut 2^a p
ona ē finis p nari : ē tertia pona
qd sūū p exire duobus. 4^a sūū
ē : qui ē ignorans patri et filio in
quantū appetit n hēc ad produci
qd quartā personā

De Singularitate ca. 1

Si deus singularis non esset in bonitate
 et infinitate: et eternitate: et potentia
 non posset esse in summitate. magis est
 Deus singularis per se: et spirare
 quam per creare. Item est deus singularis per
 magnitudinem voluntatis: sicut per
 magnitudinem intellectus et potentie. Multo
 melius competit deo singularitas
 quam soli vel lune. quia deus est
 singularis per proprietates singu-
 lares. Ita bene competit deo singularitas
 patris: filiationis: et spirabilitatis
 sicut singularis: infinitas: et eter-
 nitas. Mundum propter esse eternum
 ut

ut
Deus sit singularis & eternitatem
Si Deus non esset singularis per de-
terminatam: non esset singularis per fi-
nitatem. Ita impossibile est quod Deus sa-
tisbeat per eternitatem: sicut per in-
finitatem quod Deus est singularis in-
vincibilis est remotior a vicino & aliqua
creatura. Quia Deus quilibet alio-
ratus bonus singularis est in se
necesse est quilibet unus bonus
singularis in perfectione. Ita est Deus in
singulari in magnitudine boni &
satis per misereri: sicut per iudicare &
nulla singularitas esset magna
si deo una bonitas non sufficeret
Si deo essent recte due patrita
rej

Nulla ex igitur esset singularis in
 infinitate. ita e Deus singularis in
 infinitate. et eternare: sicut in intellectu
 legere et amare: sicut summi bonitatis
 non sustinet quod sit alia summi singularitas
 ab illa differens per essentiam. Quia in Deo pater
 sustinet: et filius sit singularis in nativitate
 vitæ filius sustinet: et pater sit singu-
 laris in paternitate in solo Deo sunt
 plures rationes in Uno numero. In Deo
 plures persone sunt una essentia. sicut
 pater et unus filius singularis in ma-
 gnitudine bonitatis: ita homo unus fi-
 lius homo: qui est Iesus Christus singu-
 laris in magnitudine bonitatis.

Bonitatis ut a
 summa sin-
 gularitas non
 sustinet quod sit
 alia summa

Deus existentia ca x.

Deus est bonus per suam bonitatem: et non per aliud.
Est Deus per infinitatem: et eternitatem: dei
est per diuinos potentes: in quibus est sustentatio
eius. Deus est pater per paternitatem: et filius
per filiationem: et spiritus per spirationem.
Deus est Deus per paternitatem: filiationem: et
spirationem. Deus est perfectus: quia quilibet
suum bonum habet a deo per factum. Est Deus
per gratiam: et spirare. Deus est per ignem
et non per aliud: ad sanctitatem et deus ignorat
omnibus rebus. Deus ad suam libertatem est qua
notus hominibus. Cum gratia et spirare
re: est Deus per omnia omnia opera.

Deus cum eternitate est prout est
 et ad infinitate quantitati. ad boni
 ficare est Deus cum bono: a malitia: et
 ad intelligere ab ignorantia. Deus est
 prout peccatorum cum est prout est ad
 iustitia contra superbis peccatorum
 fortior est Deus contra prout prout
 apertum: qui contra prout prout
 ad. Nulla talis prout est contra
 prout Dei: multo magis est Deus
 contra prout: et igitur contra aqua
 . Quia Deus est in se est exaltat in obo
 co et contra prout prout. Deus est in
 Deus per finem sue operationis intro
 : sicut per suam prout

De opere ca. xi.

Quia deus est omnibus modis infinitus
quatenus per operationem fiat infinitus: nu-
lla operatio est ita nobilis: similis
que est de deo in deo. nulla quod
intra se habet: nec finitudo huius
operis eterna est extra tempus et mo-
tus. Illa operatio est perfecta quod de omni
operante: operabilis et operari: Abs-
que operatione divine rationis sunt origo
si in unitate dei operatio non esset: omnis op-
eratio melior: et nobilior esset extra se
quod intra nihil omni causa diligere
substantia sicut deus sua proprie-
tatem.

in se p' unitate ita: sub hec gero
 ne extra se p' inuentione de
 plus p' de se ipso operari q'de
 creatura. De plus p' agere supra
 dato: q' creatura p' dato. De agere
 p' tanto p' p'uenire q'd p'cipia
 : et amore. Magis proprium e' Deo
 agere p' sub finem q' p' finem
 alienum. Nulla gero e' creatura illa
 q' quod e' bonum uidere: illigere et
 amare. Si Deo pater unum filium
 ageret de sua paternitate. filius pater
 e' pater q'm pater unum filium agit
 de sua sua dno: e' filius tota em'd
 patris. Si autio q' pater et filius hont
 in sancto spiritu: n' emet una

Non plures vanti qd. Nulla
autem que n sit operata in finem
ipso ppter ee actus. Atq; dicitur
ne agens et acti nulla operatio
ee ppter. Nulla operatio e effectus sine
fine: conditio et equalitate

De veritate. cap. xii.

Deus e Deus p se ipso: et n p aliu
qd Deus e de se ipso e p se ipso. Deus
p se ipso ppter: et n p aliu. Multo
melius e Deus p se ipso quod aliq
effectus ppter sua causa. Ita veritas
e in Deo infinitate infiniti p
infinitate: et infiniti: nunc in

Quia sapia intelligere p̄intelligētib
 et intelligibile. Si deus p̄ se ip̄m de
 sua essētia n̄ hōet intelligibile p̄ se
 ip̄m hōet n̄ potet intelligere. Deū
 potentatē p̄ se ip̄m n̄ hōet: si n̄ po
 tet de se ip̄o in se ip̄o: si deus n̄
 potet de se ip̄o in alio n̄ potet hōere
 potentatē p̄ se ip̄m quia deus potes
 tate hōet infinitā: hōet libertate p̄ se
 ip̄m in omnibz rebz. Deus em̄ p̄ se
 p̄ sua bonitate: sicut p̄ sua libe
 ritate. Deus p̄ se ip̄m ē creator, con
 servator n̄ ē p̄ se ip̄m. Ut deus sit p̄ se
 ip̄m ad miserendū: ē p̄ se ip̄m mise
 ricord. Deus p̄ se ip̄m ē grātiosus: ut
 grātia de illis hōet: quibz grātia

facit. Simpliciter d. deus per suam
bonitatem amabilis: quilibet dicitur
dignitatem d. p. remanet ignis deus
divine personae quilibet p. remanet d.
deus. Idem deus d. p. remanet pater
d. p. remanet ignis: et filius in
quodam modo d. p. remanet filius
Idem d. p. pater et filius: et p.
remanet deus. Idem dicitur d. p.
pater in deo: et d. p. remanet
ignis natus d. in humana specie

De necessitate cap. xiii

Mais natus d. deus d. p. causam
efficitur d. p. causam: si deus n. est

. ens infinitus non eret. Si infinitus est
 non eret ~~etiam~~ ^{esset} sed ens nobilissimum. Quia
 magis finis eret: sed ens haberet
 appetitum quod eret minimum: et non
 maximum: si omne ens haberet appe-
 titum ad eummodum minimum et non
 maximum sed esset haberet appetitum
 ad non esse: si sed ens haberet appetitum
 ad non esse: aliquid homo natus vult
 esse: si nullus homo vult esse: omnis homo
 natus magis animus suus appetit
 facere esse: si omnis homo appetit magis
 animus esse quod regem: amare
 plus malum quam bonum: et vi-
 cium quam virtutem: bonum et esse
 Rem concordantiam: et malum et

11
n. eē, nullū, magis considerā
hōr. bonū et eē, q. malū et n. eē
si magis bonū n. hēer considerā
riū maiore u. eē quā min. bo
nū: magis malū oter magis lo
ge a p. rione q. min. malum
considerare magis malū u. eē
et min. bonū u. n. eē: si magis
malū considerare u. eē e. supremū
malū. si e. supremū malū: sup.
mā bonū n. p. r. eē: supremū
malū n. p. r. eē p. r. hōr: quid
n. p. r. subd. in quo p. r. si n. e.
supremū bonū: sua p. r. et ab
sentia e. supremū malū: p. r.
q. supremū malum neg. eē

Supremus bonus de necessitate h^{ab}e^{re} est
 sine sup^{er}na dur^{atione} de suprema po
 t^{estate} supremus bonus n^{on} p^{ro} est. Ille
 est de^{us} de necessitate: qui est sup^{er}me
 nus bonus: suprema dur^{atio}: supremus
 p^{ro}ter: o^mn^{is} o^mn^{is}: q^{ui} est infinitas: et eternitas
 de necessitate.

De libertate Dei caixia

Potestas Dei est libera in infinitate: et
 eternitate. Potestas Dei libera n^{on} est
 in infinitate: et eternitate: si n^{on} p^{ro}
 p^{ro}ter de infinitate: et eternitate. cu^m
 bonitate: sapia: et voluntate: p^{ro}ter
 p^{ro}cessus de infinitate: et eternitate

Nulla bona libertas omnino est in
bonitate: et potestate. Quia sapientia li-
bera est in infinitate: et eternitate
Non potest quia sapientia esse libera in
infinitate: si ipsa ignoraret infi-
nitatem: ex infirmitate: et infirmitate
Quia voluntas libera non esset in
eternitate: si ipsa non amaret
eternitatem: eternabile: et eternum
Nulla libertas finita potest cogere
in finitatem libertatem: Quia liber-
tas dei est bona: libertatem bonae
voluntatis non cogit: Quoniam liber-
tas dei est iusta: cogit libertatem
voluntatis malorum hominum
libertas: quod hoc heret non potest

24

Ad faciendū oē bonū: necessitat
 in illas q̄ in potentia sunt ad
 bonū oē bonū: libertas q̄ hoc
 hē in intelligendo ē similis libertati
 si sapie Dei: libertas: quā hoc hē
 in faciendū bonū ē similis libertati
 Bonitati Dei. Si libertas q̄ hoc hē
 in potentia faciendū malū esset
 similis libertati potentat̄ Dei: ex
 et eadē potentia subit concordia
 boni et mali libertat̄. Nulla ma
 la libertas ē creata: si aliqua ma
 la libertas esset creata: Deo creari
 per creaturā contra suā libertatē
 et bonitatē. scilicet nullo causa
 producit effectū contra se ipsam.

Multo maiore libertate per Deum
in se ipso quam in alio: si creatura pro
sua recipere. Deum ponet in ipso
infinitati: maiore libertate: quod
Deum habuit in creatura sua pro
emanatione

De Simplicitate Dei c. xv.

Quia simplex est Deus in infinitate: et essentia:
et simplex in omnibus rebus: sicut si
legit Deus quia de deo nascitur in deitate
et simplex: quia de simplici nascitur in
simplicitate. sicut Deus remotus est a omni
alio ad bonitatem: remotus est a omni
oppositione ad simplicitatem. Absque sim

Simplificare deq d'ponet eē remotus
 a compositione: Quia tunc et filius nō
 in s^{mo} s^{mo}: Unde simplex primum
 p^{rius} eē q^{ui} s^{mo} de simplicitate: que
 liber dicitur nō eē simplex: et habet
 actus simplici: si in bonitate dicitur
 d'ner simplex bonificare p^{re} i^{mo} p^{ro}
 actui nō p^{ro}ficeret: Ades simplex in deo
 oportet eē p^{ro}ficare: sicut intellige
 re: sine proprio intelligibili deq non
 p^{ro} intelligere nō p^{ro}ter: ex dⁱxi p^{ro}
 nō compositione eē sequi nō p^{ro}ter
 : p^{ro}pta sunt eadē e^{ss}e: et simplici
 e^{ss}e in simplici qui eē de simplici
 : compositio e^{ss}e nō p^{ro}ter: si in simplici
 e^{ss}e: qui eē de simplici e^{ss}e d'ner

componitio: in ignis simplicitate
ones: Nullus simplex de simplicior
est sine simplicitate. In ratione
Aut simplex pro de simplicii abique
dispositione. Multo melius pro simplex
de simplicii q de compositione. Nullus
creatur intelligere de simplicii. In
creatura nullus simplex est de alio
si in creatura bonitas et potentia
erunt unus simplex. Nullus simplex pro
terea dicitur ad faciendum malum
si in creatura dicitur simplex pro
terea in ignis simplex dicitur in potentia
est. Coponit dicitur requirit
in creatura potentiam am
positam

De Sanctitate Dei ca. xvi.

Quia Deus est sanctitas in nullo modo
 actus propter esse culpam. sine bonificatione nu-
 lla bonitas est sancta. Deus non emet. si
 de bonitate sua non produceret illud
 producere propter in bonitate quae pe-
 catum diligit: non est sancta sapientia. Volu-
 tas: quae in infinitate est infinita
 non est sancta. itaque caritas volu-
 tas non propter esse sanctas. In eterna san-
 ctitate culpa non propter esse. Nullus propter
 propter esse sine deo. nullus homo. propter
 credit esse: hoc sanctitate emere non po-
 sumus. nulla sanctitas est contra alio.
 Qui facit contra sanctitatem facit

contra de bonis. Nulla potentia
est pro. Plus valet sanitas in
si paupere: q honor in Rege
Qui p sanitatem morit: p salutem
de vivit. Plus valet sanitas in
sapia magna qm parva. famus
hoy si n morit. Sanitas p
sentire n valet contra: nunc per
intelligere. plus valet ppe santi
tatem mori: q ppe sentire vivere
quia aut dei sunt sancti: sue
rationes sunt sancte.

De Vita Dei Ca. xvii.

Ha vita e infinita: q ppe ignat
vive

Adque vivificare. nulla vita e
 plena. Cu vivificare e vita a mor
 te remota: n vivit q n diligit: Et
 ignorat n vivit. Ille vivit: qui be
 ne facit: et ille mori q malefacit
 : Quia de vita vivit mori n pot. Co
 tentus: que e de vita n pot contra
 mori: Omnes vite corporales vnam
 bonam vitam spirituale n valet: Nul
 lq ho vivit in peccato: Nulq ho mo
 rit in virtute. Plus valet mori ppter
 vivere, q vivere ppter sentire qui in
 vit in virtute indigenti d n per
 Vita Dei n est infinita: si aliqua
 vita viveret p se ipso amare Vivit
 q credere et credere intelligere

Per scire et amare vivit intelli
gere. forma activa vivit de passiva
sed ~~activa~~ passiva vivit de activa
Nulla materia vivit sine forma
Ille vivit q deum diligit

De Infinitate Dei cap. viii

Infinitus est n potest abique finire
si infinitus esset abqz finire esset
sua potestas infinita qz omnitate: dij
sustentando sine fine e infinita.
Abique finire infinitus esset bo
na fine. Multo melius convenit in
finitati finire: qz voluntati rationem
amare. Nō convenit ita bene finiri

finire: sicut infiniti finire: si in Deo
 non esset infinitum: sed per rationem in et
 unitate essent duos: Atque infinitum de
 de infinitate non potest esse aliquid: si de infi-
 nitate non potest esse aliquid: esset Deus finitus
 et inf: sine infiniti aeterno. infinitum
 non potest esse. Quod de finibus sui
 militari infinito. In inf multo me-
 lius conveniunt magno opere: & par-
 va: Quia Deus est inf: creatur magis
 bonarum creaturarum ^{in infinitum} magis bonarum creatur
 Quia potentia Dei est infinita. pro Deo
 est inf sine corporali extensitate
 In quo nunc potentia: sapientia: et
 voluntas: est Deus inf: si Deus potest
 creare prelatum non esset inf in boni-
 tate

In finita duratio non convenit dicto: quod
sit finitum absque infinita extensione
Deus non ponitur esse extra se. Ita sunt
actus divini ad infinitum per infiniti-
tatem: sicut sunt boni per bonitatem
: sicut Deus tempus in eternitate id
prehendit: ut infinitate comprehendit
quantitatem.

De eternitate caxix

Si eternum dicitur aliquid erga se ipsum
prehensivum: et omne antequam omne: et
omne ab ipso eterno non ponitur esse ple-
num. Ita convenit eternitati eternum
: sicut perfectioni perficere: et sapientie intelli-
gere

Absque eternare supra extendi non potest
 in eternitate. Eternitas infinitas est ex
 tempore: sed hec supra in eternitate. Im
 possibile est quod natus in eternitate sit natus
 in tempore: in eternitate. Aeternitas non
 indiget aliquo: quod est extra se. Absque
 eternare: nulla potentia esset ita vi
 ra: sicut illa quod est eternitas. Si degen
 poterit plus in eternitate quam in tempore
 sua potentia maiora esset in tempore
 quam in eternitate. In eternitate eternaliter
 et eternaliter convertitur. Ita bona et bona
 eternitas perennare: sicut dia solitas
 et amare. Absque eternare in eter
 nitate finis non esset: Ita oportet quod et
 nare sit de eternitate: sicut infi
 nire

De infinitate. In eternitate dies &
parari n̄ possunt. Ita disconveniens
quod sunt infinitati: Accedens ab
que singularitate n̄ esset omnimode in
summate. si dicitur voluntas in eterni-
tate & amaret eternum: plus diligere
sapiens: inquit Diligere intelligitur
eternitate. Atque eternum die non
potest habere n̄ potens. Atque eterni-
tate: eternitas n̄ esset: et absque
eternitate nulla creatura potest
vivere: grave ē considerare: eter-
ne stare igne: eternitas ē spem
ab eternitatis in Ultio.

De Perfectione Ca. xx. ....

Nulla sunt effectus sine effectu
 perficere: et inso. Perficere est qui est
 diam. Bonum: in his prout: bene
 perficere oportet esse perfectione. Ne
 per effectus amare. et plus diligere
 et da. Abque perfectione voluntaria
 met pleno amato: amabili: et
 amare. In his perficere est inso
 ad quo voluntaria sunt perficere amare
 Nulla bonum prout est plena abque
 bonificabili bonificatio: et bonificatio
 ovali. Abque perfectione bonitatis
 voluntaria prout est plena: Perfectio
 ad uno non perficere aliud: et ad
 bonum seipsum. De plus prout de seipso
 perficere et de alieno. Nulla perfectio

30
e plura extra sub natura. Perfectione
in defectu in propter esse eterno. Nullus
defectus voluntate perficere propter: si indeo
non eret perficere voluntate perficere
in propter. In deo quolibet non est perfectio
Perfectione extra se non indiget aliquo
Extra deum nullus est perfectio. multo
melius est fieri sub amore. debonitate
perficere generari vel honor. Abique
perficere et amare est origo in nullo
defectus propter alio defectus compleri

De via totalitate cxxi

Nullus imperium propter esse propter: si enim filius
de deo Patre non eret: in deo patri
ray

et omnia in potentia converti: Quia
 filius est de toto Patre: et filius tota essentia
 Patris. Si ergo ipse ita non esset de toto filio
 sicut de toto Patre: esset bonitas finita
 inter filium et ipsum patrem. Nulla bonitas
 esset absque bonificante: sed bonificabili:
 et bonificare. Tota infinita potentia
 intrare in potentia infinito: Potentiaque est
 extra se finitas et tota infinita: igitur
 potentia quod Deus habet in creatura: et in
 humana natura semper Christi semper finis
 Quia Deus est indivisibilis: et ubi in omni
 loco. potentia Dei plus de toto potest
 de parte. nulla essentia potest esse tota
 infinita: si de ipsa non potest esse aliquid
 quod. nullus Deus habere potest nisi ipse

18
tunc hunc in deo quibet persona est in
alia. id est per quod quibet una persona per
se est in alia est: quia una est de alia
in infinitate: omnes autem divini personae
sunt invicem quiddam in alijs. ab ipso
vero. hoc est in personis hunc partem
Dei: neque est converso. in substantia
vero plus dicitur quod una personae
si vult non esset plures una personae
: hoc in 3° modo non esset: quia deus non est de
pluribus: sua unitas a deo est
nobis: sicut una substantia. si
vero deus filius non esset incarnatus
: non esset totus homo.

De bono Cap. XXII

Deo ex sua bonitate conuenit. si Deo
 et ex sua bonitate: et ex finibus in
 illa. finita ex via bonitatis: sicut
 uertitur ad infirmitatem: et ex parte po
 tencie: sapientia: uoluntate: nullus bo
 nus est extra bonitatem. Deo plus potest
 in eternitate de sua bonitate diu
 tempore. Sed ita producit filium bo
 num ex bonitate: sicut sapientem
 ex intellectu. si in deo plus est ex bon
 itate: nulla ex ignis ex igne
 q. d. dicitur bonitas est finis: est propter
 amabilem. Injuria facit bonitati:
 qui propter non desiderat. q. d. est bo
 nus non est dignus dignitate amabilem
 nullus propter est consequentia bonas

28
Omnia finis bonitas infinite bonitas
in humilitate dicitur. Infinita bonitas
magnum facit humilitatem ad se fi
nalem bonitatem humilitatem. si bonifica
re malum est in bonitate male
ficare omne bonum in ignem. omnia
bonitas absque bonificare omnia dicitur
bonificare per in eternitate dicitur
in ignem. In bonificare contra
bonitatem sicut falsificare contra
veritatem. Ideo bonificabilis
et per bonificabilem convertitur. In
finita bonitas dicitur: que extra se in
dignetur aliquid

De magno Capaxxiii

Magnitudo Dei non potest esse infinita
 . si potentia Dei ex ipsa non potest aliquid
 . abique magnificari nulla magni-
 tudo esset magna: Indeo magni-
 tudo et magnus conueniunt. si propter
 magnus est de magnitudine in quo
 . sine consideratione et equalitate nu-
 lla magnitudo est magna. nulla
 magnitudo potest per se magnitudinem
 ad minoritatem sicut ad magi-
 ritatem. Magnus plus potest de mag-
 nitudine quam de paritate. nulla magni-
 tudo bonitatis consideratione potest
 esse malitia. si deus est magnitudo
 . omne ens reale appetit esse mag-
 num. extra magnitudinem nullus potest

quies. Omne minimū sit inclinatio
ne ad paritatem. omnes autē divites
vnde sūt magni. qd de magnitudine
magis ē n̄ p̄r. magnificabile: qd
n̄ de magnitudine: n̄ p̄r ē mag
nū. in creaturis magnitudo Maj
or ē p̄r autē qd p̄r autē alienū
qd de magnitudine sibi melius
venit et proportionat ad magna
opera qd parva. magnitudo in
p̄r et regni tantū n̄ valet qd
magnitudo amici et amati. oī
paritas d̄r ē obediens magni
tudi. Plus valet magnitudo in
bonitate quā in honore. nulla
magnitudo sine civitate magna

De potente caxxiii

Quia deus est potentia omnis potentia eterna
 bilis. nullus finita potentia contineri
 nitur potentia pot. Nullus coherere pot
 potentia: que pot de infinitate et ci
 nitate. n. est perfecta potentia: que de
 potentia producere n. pot. absque infi
 nita potentia: eternitas n. potest et
 infinita. Potentia que n. est libera n. est
 perfecta. nemo est infinita et eterno
 potentia. Hec ~~eternitas~~ infinitas: et
 eterna potentia. potentia et de
 alio pot: sicut de seipso. Potentia
 : que tantum dare n. pot sicut auferre
 : et infirmas. plus valet potentia am
 di

quā sentiendi. Potestas. que nō potest in
sui tempore hē magna. Potestas. que
potest sine bonitate: et virtute nō
creatura. oī potestas origo ē infi
rmitas. injuria facit potestati: q
ignō tenet oīa. Potestas sine justifi
catione nō est plena. Potestas majorē
commodare ē p̄ contrariū. Potestas
que minuire potest ē p̄ma. multa
potestas. simpliciter potest ē sine alio
Potestas nemo maior ē quā
vincens. Potestas sine justificatione
potest hēre nō potest

De Sapiente Cxxxv.

Sapientia abq; intelligere infinita et
 et p̄or. et abq; eterna intelligibilia
 eternū intelligere n̄ p̄or. et. major dicitur
 Agibilia dei et intelligibilia creatu-
 ra. De, abque, m̄io et intelligit
 in intelligere dei n̄ e aliqua origina-
 De, : et q̄ intelligit ad se intelligit.
 De, ita se ipm̄ intelligit ad suū
 n̄ sicut se diligit ad sua voluntate
 De, in q̄ intelligit: q̄ p̄or: De, pro
 dicit deū in q̄ se deū intelligit
 : deū n̄ producit. Quia p̄q̄ s̄. Intell
 igit p̄ n̄ p̄or: Deū n̄ producit deū
 q̄ pater et filius intelligit: q̄ n̄ po-
 sunt deū producit deū. De, n̄
 e major quā suū intelligere

22
Malis. p. deo intelligit: in suo intel-
ligere n. e. malis. et illud p. deo in
se ipso intelligit e. deo intelligere.
Dei n. extendit plura sua iura
malis: p. deo intelligit: n. intelli-
gere. si aliqua intelligibilia in
Deo esset creatura: deo n. in accu-
satione n. intelligeret: si deo aliquid
ignoraret: esset illud aliquid magis
q. deo. iniquum facere deo suo
intelligeret: si n. diligeret: p. ipse
intelligeret ab hoibz. sicut deo
diligit: q. multo diligit ab hoibz
ita diligit q. multo ab ipsis in-
telligat. de amara

De Amore Ca. xxvi

Ita deus dicit: quod in dea voluntas
 : sicut e totum: quod in dea sapientia: ut
 dicit in dea voluntate in se deus in ip
 sa non potest esse. Dea voluntas tantum di
 ligat quolibet bonum hominem: sicut
 dea sapientia ignem intelligit. Dea voluntas
 non diligit malum hominem: sicut dea sapientia
 ignem intelligit. Dea voluntas autem diligit
 ut oes autem dicant totum sicut: se ipsa
 . Amare quod non est de deo indeo non est in se.
 Voluntas illa non habet infinitam potentiam
 : que totum suum amare dicit non potest
 Voluntas que non habet infinitam ama
 bilem non est plena. Deus finitum voluit
 re

Obeyre Deo Voluntati infinite. Deo
in quo se diligit Deo in produci
Deo: id in quo diligit se dilectus
per Deo producit Deo. Deo ideo
est infinite amabilis. finis. Vnde
est ad humilitatem et patientiam
more et infinitam voluntatem ad pietatem
ad productionem facit deo volens
in: quod in diligit. quod ideo aliquid
deus deus dicit. quod plus aliquid quod
Deus diligit facit: ex illo autem
sine diligere Deo ad aliquid hoc
participare non participat Deo
illos hoc diligere in potest quod
et diligunt. plus vult et amare
in sapientia quod in credulitate.

Nihil de deo diligit: ignis totum in se
 agit. Sed de se diligit: ad totum se
 ignis diligit: de eo.

De Virtuoso Cap. xxvii

Virtus Dei est cunctis et finis omnis virtutis
 omnis. Virtus sine actu non potest esse re-
 mota a vicio. In deo non est moralis
 virtus. Omnis moralis virtus est contingens
 Virtus de qua virtus est in se potest amare potest
 potest scire. delectabile et virtute
 credere: intelligere: et amare
 Virtus vult plus in uno die quam plu-
 ribus diebus auro. De virtute non fas
 rigare non potest. qui virtute dicit diligit

78.
Viciū : ex nulla virtute sequi potest
Viciū. Ita ē ponibilis virtus : qui gra-
ter ipm habet p̄a. Plus valet virtus in
amare deū q̄ in ferro. oī tempore
vivit ad virtutē : q̄ ad ignem moritur.
Plus valet virtus in hoc paupere : q̄
honor : nec viciū in rege. Abique
virtute nullus ad deū ire potest. si deus
virtutē ponit in lapidibz : verbis : et
herbis : q̄o plus ignis ponit in roboribus
suis. omne virtutē n̄ valet tantū q̄d
vniū virtutis intelligere. Qui virtutē
optat n̄ indiget aliquo. Ne plus sit
de virtute qui plus dat de virtute
De Vero Caxxiii...

Si deus veritas non esset. Infinitum non esset
 Veritas quod non de Veritate: est infinita
 in bonitate. Si veritas non esset bonitas (volun-
 tatis): non esset amabilis. Qui veritatem
 diligit nulla diligit amabilitatem. Si
 non veritate deus non esset intelligibilis
 Malefacit quicumque ad salutem
 Deum amare credit. Qui veritatem non
 intelligit, nihil intelligit. Per intelli-
 gere: et amare veritatem est homo
 non plus diligit veritatem quam honorem
 Nullus homo pauper est: si veritatem
 diligit. Per veritatem plures homines sunt
 auctores. Sicut tempus in quo sumus
 plus irascitur veritati quam de aliquo
 alio, qui veritatem bene cognoverit.

multis ignis amaret. Nulla veritas
est infirma in suo genere. In hoc
male est veritas infirma. Veritas autem
que charitatem infirma est veritas
ad salutem et potest esse via Dei. De
cetero plus valet in uno hoc. Hoc
salutem in omnibus hominibus. Nulla salu-
tis veritas vivere pro omni
veritate vivere pro ad bonitatem

De glorioso Cap: xxiiii

Abque gloriari nulla gloria potest
esse infirma. Nihil remanet: aperio
et ille: qui est gloria et de gloria. Gloria
etiamque est eternare. Delectabile

e considerare eterna glorificatione
 Vie gloriose sunt viatue. Dare dona
 infu. in bonitate: e magna gloria
 Plus valet gloriari: qd p illigere
 qd e p sentire. Major gloria
 que e p sentire: e in dno nostro Iesu
 Christo. Magna gloria dicitur: qui deus
 filius dicitur. Major finis glorie consistit
 in deo. Ille magna dicitur gloria: qd
 potens: Sapient. et Vnigenitus. Fatuus
 e: qui gloria ad vno se ore credit
 In gloriando dicitur vno se dicitur qui e
 Vixit mercator n e: qui ppe gloria
 suu mundi vertit gloria altrui
 Gloria n dicitur: qd n facit ppe gloriam
 Nulla gloria inre mala est.

Malis & malam gloriam facit. Iam
vni debet gloria et penae esse in prima
gloria major est bonitas: quin ho
nore qui gloria perdit: oia perdit

De Iustitia Cap. xxx.

Iustitia in deo equaliter consistit in
omnibus rebus. Deum enim esse Iustum mag
nitudinem bonitatis: si de una potentia
et omnia esset. Adeo iustus est deus
& pontifex: sicut & amicus. De ma
gis iustus est & iudex: & misereri
iudicium sine intelligere experientia
est. Nullus iustus est absque iusto amore

Quia Deo sumus et ad veritatem
 in prope est iustitiam ad fabricam. Invidi
 e. qui magis est. multis in honoratur
 dignitas. Nullo iustitia est veritas
 que bonitas. In Deo filius est iustus
 Patri: quoniam non vult esse Pater. Si
 est Pater filio inquit ignis aequat
 ut ignis in spiritibus. Pro p. equalis amor
 re: et intelligere: est quilibet pro
 iuno alij: Deo sumus iuno dicit
 : si pro sua autem diligere: gustu
 aequitatis. In eodem tempore nemo
 pro est iustitiam et iniuriam. Timor
 non hor: pro ignis iudicat: qui est
 contra iustitiam: est contra omnia
 Alus ~~vult~~ se ignis: quod alius iudicare

Summa Dei major: et nobilior
ē in seipso: quā in alio. Propter
defectū caritatis ē rex Judaeorum

De Largitate Cap. xxxxi

Quia Deus ē largitus: cum igitur re-
mor ē ab avaritia. sine infi-
nito: et eterno dono: Infinitus lar-
gitus ēne nō potest qui infinitū per
largitatem: tantū de uno bono dare
potest: quantum de aliis bonis ex
bonis absque bonificare dari
nō potest. largitus nō ē: qui dat
et accipiat. largus nō ē: qui ab
uno aufert: ut det alteri. Q

Qui dat bonū amore suo amicus
 plus dat ei quā si daret omne
 laudum: qđ. qui dat Deū plus
 dare in pōt. Nemo tñ avaritiā
 ē contrariū: sicut ille: qui se ip
 sū dat. Meliū ē dare scientiā
 : quam honorem. Nō viris q
 n̄ dat qui bonū in dat perirebit
 Atque iustitia bonū dari pōt
 Meliū ē dare: memoriē bonū re
 colere: q̄ oī bonū comedere.
 Multū dat qđat manibz bonos
 opes. et pedibz bonas vias: Qui
 dat caritatē sibi igni dat. Plus
 bonū ē magnū. qđ ē de largitate

qui largus e virtutibz indigentia.
n. h. e. Quia deus e largitas. ita
magna p. e. e. in hoc paupere
... sicut in hoc diuite

De Formatore Cap. xxxii

Quia deus e infinita potestas
e infinita forma. Forma que in
piger materia n. potest e. e. infini
tas in potentia: qui e de forma
et n. e. de alio: operetur q. ut forma
bonitatis atque bonificaret n. potest
e. e. f. d. Dispositio f. e. e. ma
teriz e. e. p. h. e. e. Quia forma

Sed ē: et n materia: ē major po
 tens: et virtus per formam: quā
 p matē: ~~ē maior potens et virtus~~
~~per formam et per materiam~~
 Nulla fōr sed sub actu extrase
 Illa n ē magna fōr: quē d melior
 p matē quam p videri ipsā
 Abque distinctione intelligentis
 et intellecti: intellectus subintel
 ligere informare n potest. Concor
 dantia n potest esse forma: ali
 que distinctione concordantibus: et
 concordabilibus: Abque principio et
 medio n potest esse fōr in fine
 Sed suo fini materiam informare

Nulla forma est contra seipsum
Nulla forma appetit occurrere: quia
Deus est forma: et finis heri materia
in fine forme quiescit. In fine
proprie forme finis a propria forme
quiescit. Omnis forma: que in se
materia: difformatur. Omnis substantia
proprie principata est per formam: quod
est materia. Nulla simplex forma sentit
huiusmodi deus mundus informatur: id
est forma ignis difformatur

De productione
Cap. xxxiii

Qui de bonitate. bonis n. producit
 in o bonis producit. bona et mag
 na producit. et consequenter
 magni bonitatis. Aliqui produ
 cere nulla potentia sua aut
 hunc potest di. *Quoniam. est.*

